

16,10. — 2) zu beweisen beabsichtigend Comm. zu Śākh. 1,6 (सिषा^०).
सिषासैतु (vom desid. von सा = सन्) adj. zu gewinnen begierig: रूषि-
णाम् RV. 9,47,5.

सिषासैनि adj. dass. RV. 10,53,11.

सिषासु adj. zu empfangen oder zu gewinnen begierig; zu geben bereit
RV. 1,102,6. सिषासवो वा एते यदीक्षिताः Att. Br. 6,7. AV. 8,21,3.

सिषेवयिषु (vom desid. des caus. von सेव्) adj. zu verehren beabsich-
tigend: विरश्चिरिगिरिशान् Verz. d. Oxf. H. 200, a, 3. 2 v. u.

सिज्ञामु (vom desid. von ज्ञा) adj. zu baden beabsichtigend MBh. 8,
4924 nach der Lesart der ed. Bomb., सिज्ञामु ed. Calc.

सिञ्जु (vom desid. von 1. सन्) adj. zu geben bereit RV. 8,19,31.

सिसंयामयिषु (vom desid. von संयामय्) adj. zu kämpfen beabsich-
tigend BHATT. 3,47. सिषं^० WILSON.

सिषाघयिषु s. सिषाघयिषु.

सिप्तता (vom desid. von 3. सर्ज्) f. die Absicht zu schaffen M. 1,75.
HARIV. 534. Bhaṭṭ. P. 2,9,5. 19. विश्वस्यास्य 3,5,28. लोक^० 1,3,1. 2,7,
5. Çāṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 43.

सिप्तु (wie eben) adj. 1) auszuswerfen —, auszuschütten beabsich-
tigend: क्रोधविषम् MBh. 8,4245. — 2) zu schaffen —, hervorzubringen
beabsichtigend: प्रज्ञाः M. 1,34. MBh. 1,3183. 3,11875. 10,769. 13,7393.
HARIV. 35. R. 7,59,2,46. Çāṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 143. VP. 1,6,3.
Mārk. P. 48,4. 101,9. Bhaṭṭ. P. 4,24,72. 7,1,10. 10,59,29.

सिज्ञामु s. सिज्ञामु.

सिङ्गुपुट m. Euphorbia antiquorum ÇANDAR. im ÇKDr. — Vgl. सीङ्गुपुट.

सिङ्गु und सिङ्गुक s. u. सिल्लु und सिल्लुक.

1. सी. Eine solche Wurzel in der Bed. eine gerade Linse ziehen, ge-
rade richten kann aus सीता, सीमन्, सीमन्त, सीर, सेना Schlachtreihe ver-
muthet werden.

2. सी s. गृधसी.

सीक्, सीकते = शीक् Dhātup. 4,1, v. 1.

सीत् s. desid. von 1. सक्.

सीखा f. N. pr. eines Dorfes Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,
512,1 v. u.

सीचार्त् f. ein best. Vogel VS. 24,25.

सीतवन m. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 3,6029 (nach der Les-
art der ed. Bomb., शीतवन ed. Calc.). सीतावन Verz. d. Oxf. H. 46,b,
N. 3. शीतवन N. einer Leichenstätte in Kāçmīra WASSILJEV 40. Tī-
ran. 13. 228.

सीता (von 1. सी) f. Uśéval zu Uṇḍis. 3,90 (शीर्ता). 1) Furche AK. 2,9,
14. TRIK. 3,3,191. H. 891. an. 2,207. MED. t. 71. HALĪJ. 2,421. RV. 4,57,6.
7. AV. 11,3,12. VS. 12,70. सीताः कृषति TS. 5,2,5,4. चतुसीतम् (TS.
Prāt. 6,12) in jede Furche S. 6,2,5. चैतुसीत 4,42,1. सद्मसीत Âçv.
Gṛh. 2,8,9. — Çat. Br. 7,2,2,5. S. 13. 15. 13,8,2,6. GOBH. 2,1,3. 4,
9,23. KĪTJ. Çr. 21,4,1. KAUC. 20. 106. गोसत् Pān. Gṛh. 2,17. ओष्ठ
(vgl. MBh. 13,2135) GOBH. 4,9,23. Çāṅk. Gṛh. 4,17. MBh. 7,3944.
fg. HARIV. 3281. R. 3,4,17. KUMĀRAB. 5,61. ऽद्रव्य Pflug, Ackerwerkzeug
M. 9,293. — 2) personificirt als सीता सावित्री TBa. 2,3,20,1. इन्द्रप-
त्नी Pān. Gṛh. 2,17. 13. als Gattin Rāma's und Tochter Śāndaka's,

die beim Pflügen eines Ackers aus einer Furche sich erhob; wird mit
Lakshmi identificirt, wie Rāma mit Vishṇu. TRIK. 2,8,4. 3,3,191.
H. 703. H. an. MED. R. 4,1,27. 66,14. 3,4,17. HARIV. 2331. fgg. VP.
384. 390. Bhaṭṭ. P. 9,13,18. WILSON, Sol. Works 1,38 u. s. w. ऽस्तव
WEBER, Rāmāt. Up. 363. ऽरामविकारकाव्य Notices of Skt. Mss. 1,17.
42. eine Form der Dākshājaṇī Verz. d. Oxf. H. 39,b,15. — 3) Titel
einer Upanishad Ind. St. 3,326,1. — 4) N. pr. eines Flusses (häufig
शीता geschrieben, aber nicht in den Bomb. Ausgg.) LIA. 1,843. 846.
MBh. 3,11063. 12907. 6,243. 432. 12,3099 HARIV. 9510. 12829. R. 1,44,
15. 4,44,80. GOLĀDHJ. BHUVANAK. 38. VP. 2,2,32. Mārk. P. 59,7. Bhaṭṭ.
P. 5,17,6. = व्योमगङ्गा TRIK. 3,3,191. = गङ्गाभेद H. an. = स्वर्गगङ्गा
MED. — 5) N. pr. einer Dichterin Verz. d. Oxf. H. 150, b, 6 v. u. 151,
a, 17. — Vgl. कृष्णसीत.

सीताकुण्ड N. pr. einer der Sītā geweihten und mit Wasser gefüllten
kleinen Höhlung im Erdboden WILSON, Sol. Works 2,169.

सीतापति m. der Gatte der Sītā d. i. Rāma ÇANDAR. im ÇKDr. We-
BER, Rāmāt. Up. 362. Verz. d. Oxf. H. 28,b,27.

1. सीतापञ्च m. ein der Furche geltendes Opfer Pān. Gṛh. 2,13.
GOBH. 4,4,24.

2. सीतापञ्च adj. der Furche opfernd: कर्षकाः HARIV. 3816.

सीतावन s. सीतवन.

सीतावल्लभ m. der Geliebte der Sītā d. i. Rāma WEBER, Rāmāt. Up. 313.

सीतीलक m. = सतीलक RĪJAM. zu AK. 2,9,16 nach ÇKDr.

सीत्य (von सीता) 1) adj. gepflügt P. 4,4,91. AK. 2,9,8. H. 968. —
2) n. Getraide H. 1168. HALĪJ. 2,419. VJUTP. 198. — Vgl. त्रि^०, द्वि^०.

सीद s. 1. सद.

सीद s. कु^०.

सीदत्तय (von सीदत्तम्, dem Anfange von RV. 8,21,5) n. प्रज्ञापते: N.
eines Sāman Ind. St. 3,224,b.

सीय (von 1. सद) n. Trägheit Bhūairp. im ÇKDr.

सीयु Uṇḍis. 4,28 (शीघु). m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. AK. 3,
6,4,24. TRIK. 3,5,9. SIDDH. K. 248,b,13. 251,a,13 (m. f.). Brantwein
aus dem Saft des Zuckerrohrs, Rum AK. 2,10,42. TRIK. 3,3,47. H. 904.
HALĪJ. 2,174. इतोः पक्वसैः सिद्धः सीघुः पक्वसश्च सः । ग्रामेस्तेरेव यः
सीघुः स च शीतरसः स्मृतः ॥ Bhāṇap. 5 (vgl. MADANAV. 8,74). MBh. 4,
195. 8,1842. R. 5,14,47. 53. SUCR. 1,70,10. 189,17. 20. 190,13. 191,5
2,551,10. सीधुरवधमति KARAKA 1,27. 8,4. Çiç. 9,87. KATHĪS. 20,230.
21,6. ऽग्न्यिल्ललनावक्त्र PRAB. 19,12. विशद Spr. (II) 7263. पुराण RAGH.
16,52. Flüsse, die Rum führen, Bhaṭṭ. P. 7,4,17. ऽप्य adj. (f. ई) P. 3,2,
8. Vārt. ऽपान MBh. 3,1827. R. 6,33. TRIK. 3,3,47. वदनैः ससीधुभिः
R. 2,18. unseig. so v. a. Nektar: अघर्^० Gīt. 10,2. 12. Bhaṭṭ. P. 10,31,
8. लघुणावाद्सीधुपीयूष 3,21,17. मुकुन्दाचरिताप्य^० 4,22,24. Wird häufig
(aber nie in den Bomb. Ausgg.) शीघु geschrieben.

सीधुगन्ध m. Mimulus Elengi Līn. TRIK. 2,4,18. RĪĀN. 10,64. ÇAN-
DAR. im ÇKDr.

सीधुपुष्प 1) m. dass. und Nauslea Cadamba (कदम्ब). — 2) f. ई Griselin
tomentosa Roxb. RĪĀN. im ÇKDr.

सीधुरस m. Mangifera indica Līn. RĪĀN. 11,10.